

TEMA: „PETO DETE“-DORIS LESING

U delu „Peto dete“ Doris Lesing opisani su događaji jedne obične ali ipak specifične porodice koja vodi tešku bitku sa životom. Priča započinje mladim bračnim parom Harijetom i Dejvidom koji kupuju kuću u jednom naselju u blizini Londona. Ubrzo nakon useljenja Harijeta ostaje trudna i vrlo zabrinuta. Kuća im je bila pod hipotekom, a nisu dovoljno zarađivali i nisu znali kako će izdržavati decu jer ovo prvo dete jeste bilo neplanski ali oni nisu nameravali da se zadovolje jednim detetom. Želja im je bila bar osmoro. Posle porodičnog okupljanja, Dejvidov otac se ponudio da preuzme obavezu oko hipoteke da bi Harijeta i Dejvid mogli odhraniti dete. Vrlo brzo Harijeta se porodila i dobila sina. U ovoj kući seokupljala cela rodbina, ni jedan Božić ni jedan Uskrs nije prošao bez pune kuće gostiju. Dve godine kasnije, za Božić goste je čekalo novo iznenadjenje. Harijeta je ponovo trudna. Ponovo se porodila ovaj put radja devojčicu. Kroz ne tako pune dve godine Harijeta opet zatrudni. Roditelji su ih neprestalno opominjali da se smire da odmori malo. I ovako je sva premorena tri trudnoće skoro zaredom su preveliki napor za organizam. Dejvid i Harijeta su obećavali, napraviće pauzu smirit će se, međutim od toga ništa nije bilo, i ako premorena od treće trudnoće Harijeta posle dečaka i dve devojčice, radja još jednog sina. Malog Pola. Svima je bio najsladja beba bio je prava maza. Sve je bilo savršeno, sem što je Harijeta bila premorena i iscrpljena. Ovaj put rešila je da napravi pauzu. Ali ona i Dejvid čim bi ostali sami u svojoj sobi došlo bi do određenih događaja i... Harijeta je tri godine posle Polovog rođenja opet trudna. Međutim ova trudnoća baš i nije prolazila sjajno. Već u petom mesecu počela je osećati bebine pokrete, koji čak i nisu bili normalni, boleli su je. Toliko su je boleli da nije mogla ni da sedi, ni da leži ni da spava. Hodala bi po sobi tamo vamo ne bi li ublažila bol koji joj je nerodjeno dete nanosilo. Prestala je da vodi brigu o ostaloj deci, zapustila je brigu i o bebi malo Polu koji je bio tek 15 meseci. Ne mogavši da izdržava bol okrenula se lekovima za smirenje jer je smatrala da ti lekovi ne umiruju nju već uspavljaju bebu. I pila bi ih čim bi osetila i najmanji bebin pokret. Počela je da mrzi dete koje još nije ni rodila. Osećala se užasno, uporno je mislila kako ona u sebi nosi čudoviste. Napokon beba se rodila, bio je to mali žuti dečak krupne konstitucije i činio joj se ružan. Prema detetu u početku nije osećala nista. Vreme je prolazilo dečak je rastao i kako je rastao to je teže bilo voditi brigu o njemu. Čak su ga se i gosti plašili. Mali je neprestalno je histerisao, derao se, grizao se i udarao. Jednom mu je Dejvid prišao da proba da ga mazi i Ben (beba) zgrabio ga za ruku kroz ogradicu i tako mu je okrenuo da ju je slomio. Kada je već naučio da hoda penjao se na prozor i skoro iskočio. Harijet se našla u pravi čas da ga spase zbog čega se u jednom momentu pokajala i poželela da ga je pustila da padne. Bena su vodili kod doktora koji je i pratio trudnoću ali doktor je rekao da je Ben samo malo hiperaktivan ali je u potounosti zdrav. Međutim Harijet se nije sa tim slagala. Ostala deca su se plašila Bena. Gosti su prestali da dolaze, i ako su dolazili onda su Bena zaključavali u svojoj sobi da ne bi plašio goste. Harijet je skroz prestala da vodi brigu o svojoj ostaloj deci, i svo svoje vreme je pružala Benu, pokušavala je da ga omekša, da ga nauči da voli, da ga natera da razume da ona njega voli. Sve to bilo je uzalud. Ben i nije baš umeo da govori. Znao je samo kratke proste rečenice koje su uglavnom glasile „neću“ „daj to“ „Ben hoće ovo“... Potom je Harijet pokušala na novi način da ga natera da nauči da priča. Kada bi Pol njihovo Četvrto dete gledalo tv a da je Ben bio u prisustvu i da je i on gledao ona bi pitala Pola da joj ispriča o čemu se radi u filmu, i kada bi joj ispričao pitala bi Bena da ponovi. Ben je to delimično ponavljao ali nije baš razumeo. Polu je to smetalo, on je mrzeo Bena i bio je ljubomoran jer mu je bila uskraćena ljubav i pažnja zbog njga. Dejvid je bio stalno na poslu, ako se i vraćao kući to je bilo sve kasnije i kasnije, kada je Ben već spavao da bi ga izbegao. Ben je krenuo u školu, trudilo se ali nije napredovao. Jednog dana direktorka škole pozvala je Harijet u školu na razgovor. Ben je istukao jednu devojčicu koja je čak i bila starija od njega. Zbog tog incidenta prestali su ga slati u školu. Na jednom od porodičnih okupljanja Dejvid i Harijetina mama koja je živela sa njima jer je ona kovala, i vodila brigu o ostaloj deci ubedili su Harijet da Bena treba dati u ustanovu za takvu decu. Harijet se baš i nije slagala sa time, pokušaval ih je ubediti da će Ben omekšati međutim na kraju su oni pobedili i

odustala je od rasprave, sutra dan došla su kola po Bena. Dejvid nije otišao na posao da bi bio siguran da je Ben odvežen. Dok su ga odnosili do kola Dejvid je držao Harijet, tako da ona nije videla kako ga odnose samo je čula njegovo vrištanje i plakanje. Nakon tog događaja Harijet i Dejvid su otputovali sa svojom decom na odmor. To vreme su proveli fantastično, konačno su opet bili porodica. Vrativši se kući sa odmora Harijet je ponovo počela loše da se oseća, razmišljala je o Benu. Jednog dana rekla je mužu da ona više ne može da izdrži da mora da vidi svoje dete. Dejvidu se ta ideja nije svidela ali ona je bila odlučna i znao je da je ne može zaustaviti. Po najvećem nevremenu Harijet se odvezla na drugi kraj Engleske da bi videla svoje dete. Kad je stigla do institucije u kojoj je Ben bio smešten, vrata su bila zaključana. Pozvonila je ali joj niko nije otvorao. Nije odustajala, zvonila je i zvonila, i zvonila.... dok joj naizad nije jedna mlada žena otvorila i upitala je šta joj treba, koga traži. Rekavši da je došla da vidi svoje dete žena ju je začuđeno pogledala, ovde gospođo nemamo posete, rekla joj je. Harijet nije odustajala, zahtevala je da razgovara sa dežurnim lekarom. Prvo su je odbili, ali kad im je objasnila da ona ne ide nigde bez svog sina, naterala ih je da joj ga dovedu. Rekli su joj da sačeka ovde i žurno su otišli niz dugi hodnik. Bilo joj je jako sumljivo i ona je krenula za njim ali da je nevide. Prolazila je kroz dugaču prostoriju u kojoj su sa dve strane bili kreveti puni bolesne dece. Većina njih je imala neku anomaliju u fizičkom razvoju. Ovo što je videla još ju je više uplašilo. Produžila je dalje, doktor i sestra su otvorili neka velika vrata, pogledala je u tu sobu. Zidovi sobe obloženi su belim platnenim materijalom a dole kraj zida ležao je njen Ben umotan samo u ludačku košulju, pored njega zid i pod bili su izmazani od izmeta, a Ben je bio uspavan. Nije mogla da veruje u ono što vidi. Oni ovde drogiraju decu.. odneli su Bena u jednu prostoriju gde su bili tuševi, tamo su ga oprali i obukli u novu košulju. Kada je zgrabila svoje dete i krenula napolje iz ove zgrade od lekara je zatražila Benovu odeću, ali doktor joj je rekao da je sigurnije u ovome da ga vozi kući nek ga umota još u čebad i to je dovoljno a ipak bezbedno. Zamolili su je da potpiše papire da rešava lekare svake obaveze i bila je spremna za polazak. Dok je smeštala dete u auto doktor joj je pružio špric sa lekom koji su oni davali Benu. Harijet je najpre odbila ali nakon što joj lekar rekao da je dug put do kuće uzela ih je. Kada je stigla kući njen muž i deca su sedeli za kuhinjskim stolom i večerali. Bez reči popela se na sprat i smestila Bena u njegovu sobu. Od ukućana niko nije pričao sa njom. Dani su prolazili, Ben je bio mirniji, svaki put kada bi počeo sa histerisanjem pretila bi mu da će ga vratiti u onu instituciju...da je tako nazovemo. Mali Ben se sprijateljio sa jednim mladićem koji im je sređivao baštu u dvorištu. Da bi u kući bio donekle mir Harijet je unajmila tog mladića da čuva Bena jer tako on ne bi bio kući. Ben je uživao u društvu tog mladića, sedeo bi sa njima u kaficu po čitav dan ili bi se vozao motorom sa njima. Motoristi ga baš i nisu poštovali zvali su ga tupavim, grenlinom i još svaskojakim nadimcima, ali malom to nije smetalo. Došlo je i vreme kada je krenuo u srednju školu. Posle škole odlazio bi sa motoristima koji su dolazili pred njega. Nakon nekog vremena mladić sa kojim je Ben obožavao da bude dobio je bolji posao i on i njegova banda morali su da otputuju. Benu je to jako teško palo. Često bi znao nakon njihovog odlaska sam da ode do njihovog kafica i da sedi tamo sam i čeka kada će oni doći. U srednjoj školi našao je svoje društvo, to je bila kao njegova banda. Stalno je bio sa njima ali kod svoje kuće. Što se tiče stanja u kući ostala Harijetina deca odselili su se neki u internat, neki kod babe ili dede..(Dejvidovi roditelji bili su razvedeni), Dejvid je sve manje i manje dolazio kući sa posla. A Harijet je ostala sama sa Benom. Ben bi sa svojom bandom dolazio kući, tu bi po čitav dan gledali tv i praznili frižider. Uvek su gledali filmove u kojima je bilo droge, pljačke, ubistva i silovanja i u njima su uživali. U naselju su počele strahovite pljačke, koje je Harijet povezivala sa Benom i njegovom Bandom, jer su samo odjednom počeli donositi sami sebi hranu, i pivo. Dejvid je ubedio Harijet da prodaju ovu kuću, kada su to saopštili Benu i njegovim drugovima nije im se svidela ta ideja ali naravno nisu mogli ništa. Jednog dana Ben je otišao sa svojom bandom u put po svetu i ovime se završava priča o hiperaktivnom dečaku Benu. Ova priča nije na mene ostavila lep utisak, jer i pored truda Benove majke, Ben nije uspeo da savlada svoj problem.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com